

Αριθμός 215

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961 ΜΕΧΡΙ 57(Ι) ΤΟΥ 1993)

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 24

Το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αυγούρου της Επαρχίας Αμμοχώστου, ασκώντας τις εξουσίες που του χορηγούνται από το άρθρο 24 του περί Χωρίων (Διοίκησης και Βελτιώσεως) Νόμου, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς:

Κεφ. 243
46 του 1961
58 του 1962
4 του 1966
31 του 1967
7 του 1979
49 του 1979
65 του 1979
7 του 1980
27 του 1982
42 του 1983
72 του 1983
38 του 1984
72 του 1987
218 του 1988
23 του 1989
66 του 1989
211 του 1990
101 του 1991
32(Ι) του 1992
86(Ι) του 1992
57(Ι) του 1993.
Συνοπτικός
τίτλος.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί Αυγούρου του 1994 και θα διαβάζονται μαζί με τους περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) Κανονισμούς Αυγούρου του 1989 μέχρι 1990 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «οι βασικοί κανονισμοί») και οι βασικοί κανονισμοί και οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Χωρίων (Διοίκηση και Βελτίωση) Κανονισμοί Αυγούρου του 1989 μέχρι 1994.

2. Οι Κανονισμοί 117 και 118 των βασικών κανονισμών αντικαθίστανται με τον ακόλουθο νέο Κανονισμό:

«117.—(1) Ο ιδιοκτήτης ή κάτοχος οποιουδήποτε οικήματος ή τόπου που εφοδιάζεται με πόσιμο νερό θα πληρώνει τέλη σύμφωνα με την ποσότητα του νερού που καταναλίσκεται και που μετρείται με υδρομετρητή, όπως αυτά κάθε φορά θα καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου που κοινοποιείται με δημόσια γνωστοποίηση που αναρτάται σε περίοπτα μέρη μέσα στην περιοχή του Συμβουλίου.

Νοείται ότι το Συμβούλιο δύναται να επιβάλλει ξεχωριστά τέλη ανάλογα με το είδος και τη χρήση της οικοδομικής ανάπτυξης.

Νοείται επίσης ότι το Συμβούλιο μπορεί, κατόπιν σχετικής απόφασής του, να μην εισπράττει ή να ορίζει άλλα τέλη, τα οποία δε θα υπερβαίνουν τα ανωτέρω, σε περιπτώσεις δημόσιων κτιρίων, εκκλησιών, κοιμητηρίων, στρατοπέδων και φυλακίων της Εθνικής Φρουράς, σχολείων κοινωφελών ιδρυμάτων ή και άλλων υποστατικών.

Νοείται περαιτέρω ότι σε περιπτώσεις πώλησης πλεονάσματος νερού, το Συμβούλιο μπορεί, με τη συγκατάθεση του Επάρχου, να πωλεί νερό για οποιοδήποτε άλλο σκοπό εκτός από οικιακή χρήση στην περιοχή βελτιώσεως και τα τέλη θα καθορίζονται από το Συμβούλιο.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο:
8.12.1989
29. 6.1990.
Αντι-
κατάσταση
των Κανο-
νισμών
117 και 118
των βασικών
κανονισμών.

(2) Το Συμβούλιο μπορεί να επιβάλλει, επιπρόσθετα προς τα τέλη ή δικαιώματα που επιβάλλονται δυνάμει της παραγράφου (1) του παρόντος Κανονισμού, την πληρωμή—

(α) Ποσού μέχρι Λ.Κ. 500 το χρόνο ανάλογα με το είδος και τη χρήση της οικοδομής,

(β) πάγιας επιβάρυνσης μέχρι ποσού Λ.Κ. 20 το χρόνο που θα κατανέμεται κατά διμηνία ή τριμηνία.

(3)(α) Λογαριασμοί για τα τέλη ή δικαιώματα υδροληψίας που επιδίδονται για πληρωμή πρέπει να εξοφλούνται μέχρι την ημερομηνία που ορίζεται πάνω στο λογαριασμό. Μετά την πάροδο της ημερομηνίας αυτής η υδατοπρομήθεια θα διακόπτεται και για την επανασύνδεση ο καταναλωτής θα επιβαρύνεται με ποσό μέχρι Λ.Κ. 10 και 25% πρόσθετη επιβάρυνση πάνω στο οφειλόμενο ποσό.

(β) Εάν μετά πάροδο έξι μηνών από την αρχική διακοπή αυτής της υδατοπρομήθειας δεν έχει εξοφληθεί ο λογαριασμός, η εγκατάσταση θα αφαιρείται οριστικά χωρίς άλλη προειδοποίηση και ο οφειλέτης καταναλωτής θα διαγράφεται από το μητρώο καταναλωτών πόσιμου νερού του Συμβουλίου και θα λαμβάνονται όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για είσπραξη της οφειλής.

(γ) Εάν ο καταναλωτής που διαγράφεται επιθυμεί, αφού εξοφλήσει προηγουμένως τον οφειλόμενο λογαριασμό του, την εκ νέου σύνδεση της υδατοπρομήθειάς του μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα από την οριστική αφαίρεση της εγκαταστάσεώς του, το Συμβούλιο είναι δυνατό να προβαίνει στην εκ νέου σύνδεσή του θεωρώντας τούτον ως νέο καταναλωτή και καλώντας τον να προπληρώσει το δικαίωμα συνδέσεως που προνοεί ο Κανονισμός 4, καθώς επίσης και το δικαίωμα αποσυνδέσεως και επανασυνδέσεως που προνοεί η υποπαράγραφος (α) της παραγράφου (3) αυτού του Κανονισμού.

(4) Εάν επιβληθούν οποιαδήποτε επιπρόσθετα ποσά σύμφωνα με την παράγραφο (2)(α) αυτού του Κανονισμού αυτά θα πληρώνονται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου κάθε χρόνου.»

(Υ.Ε. 1300/59)